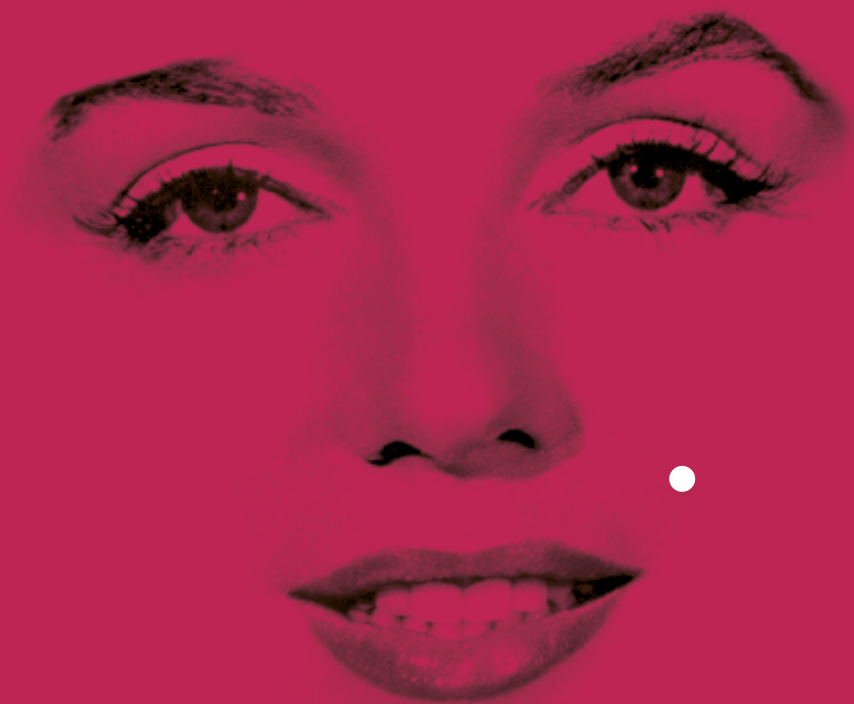

TOIMITTANEET SALLA SIMUKKA & MARIKA RIIKONEN

Marilyn, Marilyn

TARINOITA IKONISTA JA IHMISESTÄ

TAMMI

Marilyn, Marilyn

Tarinoita ikonista
ja ihmisestä

TOIMITTANEET MARIKA RIIKONEN
JA SALLA SIMUKKA

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TAMMI
HELSINKI

© Kunkin novellin kirjoittaja, teoskokonaisuus,
henkilöesittelyt ja funboxit Marika Riikonen, Salla Simukka
ja Kustannusosakeyhtiö Tammi 2017

ISBN 978-951-31-9377-5

Painettu EU:ssa

Sisällysluettelo

Esipuhe ... 7

Marilynin maailmaa
eli novelleissa mainitut todelliset henkilöt ... 11

Salla Simukka: Drag Queen ... 16

FUNBOX: Maalaa ihan marilynina ... 27

Jari Järvelä: Kaninkäpäle ... 28

FUNBOX: Leffojen kaameimmat karjut ... 42

Saara Turunen: Minä ja se toinen ... 43

FUNBOX: Nämä haluaisit luikauttaa
karaokessa Marilynin kanssa ... 56

Peter Franzén: Nana-Jeane ... 57

FUNBOX: Juo Marilyn! ... 73

Päivi Haanpää: Smart girl ... 74

FUNBOX: Tulkinta poikineen ... 86

Tommi Kinnunen: Jatsityttö ... 87

FUNBOX: Ai oliko tässäkin Marilyn? ... 95

Milja Kaunisto: Juhlat ... 96

FUNBOX: Haluatte kuitenkin tietää ... 110

Marika Riikonen: Kimaltava nainen rannalla ... 111

FUNBOX: Norjalaisten oma tyttö! ... 131

Antti Tuomainen: Mustavalkoinen ... 132

FUNBOX: Marilynin kiertävät koltut ... 145

**Taija Tuominen: Olen aina halunnut
ajaa avoautolla läpi Amerikan ... 146**

FUNBOX: Tätä et (ehkä) tiennyt Marilynista ... 160

Riina Katajavuori: Tästä se lähtee ... 161

FUNBOX: Kaikkea voi myydä Marilynilla ... 177

Siri Kolu: Alas, alemmas ... 178

Kirjoittajat ... 192

Esipuhe

Kello käy puoltayötä vuoden 2015 viimeisenä päivänä. Me, tämän antologian toimittajat ja kanssakirjoittajat, istumme sohvalla Tampereen Pispalassa. Kohta, aivan juuri, koemme ahaa-elämyksen, joka sinetöi kaiken tähän asti puhutun ja tehdyn.

Ei, se ei ole uudenvuodenraketin räiskähdys eikä edes idea ryhtyä tekemään tätä kertomuskokoelmaa, sillä se on tullut jo kauan sitten. Se on heitetty ilmaan piknik-viltillä Tampereen Sorsapuistossa jo puoli vuotta aiemmin samalla, kun on poksautettu auki vaaleanpunaista samppanjapulloa. On kyllä kummallista, että jokin Marilyn onkin sattunut juuri sellaisella hetkellä juolahtamaan mieleen. Ehdotus on vierähtänyt ulos Marikan suusta samalla kun hän on sujauttanut sinne mansikan. Salla on tullut siihen tulokseen, että kyllähän nyt Marilyn mihin tahansa aikatauluun mahtuu, ja syönyt vahtokarkin. Tämä on kuitenkin eri

tarina, joskin se nivoutuu uutenavuotena koettuun, kaiken sinetöivään ahaaseen.

Televisiossa pyörii *Kesäleski*, yksi Marilyn Monroen klassikkoelokuvista. Pian tajuamme kirkkaasti, ilman mitään vaikeuksia, että se on kamala elokuva. Tarina on huono, ja on olemassa vakavat perustelut sille, miksi Tom Ewellin esittämä kesäleskimiekkonen on myöhemmin tässä kirjassa listattu yhdeksi kaa-meimmista Marilyn-elokuvien miespäähenkilöistä. Elokuva hengittää vain niinä hetkinä, kun Marilynin näyttelämä nimetön tyttö on kuvissa. Jokaisena muuna sekuntina se on pökerryttävän typerä, katsojiaan aliarvioiva ja varmaan myös itseksen puhumisen ennätys.

Marilyn-ilmiö ei ole uusi, mutta tämä katsomiskokemus kiteyttää sen, miksi haluamme tehdä antologian juuri Marilynista. Marilynissa on magiaa. Hänessä on selittämättömän vetovoiman ainesosa, jonka kemiallista kaavaa kukaan ei ole onnistunut selvittämään. Hänestä riittää määreitä: ikoni, nainen, pupu, kaunotar, tähti, fiksu, tyhmä, herkkä, narkkari. Haluamme antaa suomalaisille kirjailijoille tehtävän: ajatelkaa Marilynia ja kertokaa, mitä näette, kuulette, tunnette ja haistatte. Mikä puhaltaa Marilyniiin hengen? Millä hän kietoo pauloihinsa? *Kesälesken* tavoin moni muukin Marilyn-elokuva on klassikko vain siksi, että siinä on Marilyn. Kun hän on näkyvissä, ei halua katsoa eikä kuunnella mitään muuta.

Joissakin Marilyn-klassikoissa on hauska käsi-kirjoitus, toisissa naseva ohjaaja ja monissa hyvät vastaanyttelijät, mutta Marilynin vuoksi voi katsoa niinkin älyttömiä tekeleitä kuin *Kesäleski* tai *Lemmenloukku* (My Heart Belongs to Da-da-da-daddy). Niinkin loistava elokuva kuin *Piukat paikat* lakkaisi olemasta järin piukea ilman päätähteään. Katsokaa vaikka mikä tahansa teatteriversio. Marilynin karismaa on mahdotonta imitoida. Yrityksestä jää jäljelle piipittävä bimbo, jota kukaan täysjärkinen ei odottaisi veneessä.

Mistä Marilynin taika koostuu? Kuka hän oli?

Näitä kysymyksiä käsittelee tämä antologia, harvinainen fiktiivinen teos Marilyn Monroesta, hämentävästä filmitähdestä, joka jätti jälkeensä paljon arvoituksia. Vai jättikö? Ovatko hänen jälkensä edes kylmenneet? Tässä teoksessa irti ovat päässeet huikeat tulkinnat ja ajatukset siitä, mihin kaikkeen Marilyn liittyy ja mitä kaikkea ehkä tapahtui pienelle tytölle, jonka nimi joskus kauan sitten oli Norma Jeane. Tämän kirjan tekijäjoukko innostui yhdessä, ja lopputulos on huumannut meidät, toimittajat.

Silti viimeisen sanan saa Marilyn Monroe. Hän oli – on – nainen, jota mikään lokero ei pitele, mikään teos ei tyhjennä. Ei elokuva, laulu, ei muovinen penaali, ei Andy Warhol – eikä kirjallisuus. Marilyn on kuin kontti täynnä pieniä rasioita, joista vilkkuu peilinsirpaleita, totuudenjyviä, kaikenvärisiä valheita,

pöyheitä ja litteitä kuvitelmia, silkinliepeitä, surua, samppanjaa ja huulipunaa.

Me kurotimme kätemme häntä kohti.

Marilyn, Marilyn on, luonnollisesti, omistettu Marilyn Monroelle, ihmeelliselle naiselle.

Tampereella maaliskuussa 2017

Marika Riikonen ja Salla Simukka

Marilynin maailmaa eli novelleissa mainitut todelliset henkilöt

Albert Einstein (1879–55) oli saksanjuutalainen teoreettinen fyysikko, joka loi suhteellisuusteorian. On sanottu, että Marilyn olisi nuorena kirjannut Einsteinin seksikkäimpien miesten listaansa. Vileimmät teoriat väittävät, että kaksikko olisi jopa harrastanut seksiä yhdessä, mutta väite lienee fantasiaa. (*Jari Järvelä: Kaninkäpälä*)

Gladys Pearl Baker (1902–84), Marilynin äiti, ei kyennyt mielenterveysongelmiensa takia huolehtimaan tyttärestään, ja niinpä tämä asui sijoituskodissa **Ida** ja **Albert Bolenderin** luona seitsemän vuotta. Myöhemmin Marilyn asui äitinsä ja tämän ystävän **Grace McKeen** kanssa, sittemmin myös orpokodissa. Gladysilla oli kaksi lasta ennen Marilynia, liitosta **Jasper**

Bakerin kanssa. Baker vei lapset mukanaan avioeron jälkeen. Toisen miehensä, norjalaisen **Martin E. Mortensenin**, Gladys jätti neljän kuukauden avioliiton jälkeen. (*Saara Turunen: Minä ja se toinen*)

Clark Gable (1901–60) oli 1930–40-lukujen nimekkäimpiä miesnäyttelijöitä Yhdysvalloissa. Viiksineen hän muistutti kuvaa miehestä, jonka Gladys oli näytännyt Marilynille ja sanonut, että siinä on tytön isä. (*Saara Turunen: Minä ja se toinen*)

Merisotilas **Jim Dougherty**n (1921–2005) kanssa Marilyn meni naimisiin vuonna 1942 vain 16-vuotiaana. Liitto kesti muutaman vuoden. Baseballtähti **Joe DiMaggion** (1914–99) kanssa hän meni naimisiin 1954, ja ero tuli vielä nopeammin. Marilynin viimeinen aviomies oli näytelmäkirjailija **Arthur Miller** (1915–2005), ja liitto kesti vuodet 1956–61. (*Saara Turunen: Minä ja se toinen*)

Rita Hayworth (1918–87) oli 1940-luvun suosituimpia elokuvatähtiä ja seksisymboleita. (*Peter Franzén: Nana-Jeane*)

Berniece Inez Gladys Baker Miracle (s.1919) on Marilynin sisarpuoli, joka on kirjoittanut myös teoksen *My Sister Marilyn* (1994). (*Tommi Kinnunen: Jatsityttö*)

Robert Kermitt Baker (1918–33) oli Marilynin velipuoli, jota tämä ei koskaan tavannut. Robert Kermitt kuoli vain 14-vuotiaana onnettomuudessa. (*Tommi Kinnunen: Jatsityttö*)

Näyttelijä **Peter Lawford** (1923–84) oli naimisissa **John ”Jack”** ja **Bobby Kennedyn** sisaren **Patricia ”Pat” Helen Kennedy Lawfordin** kanssa. He saivat neljä lasta. Pariskunta erosi vuonna 1966. Peter Lawford kuului myös **Frank Sinatran** Rat Packiin. **Bing Crosby** oli laulaja ja näyttelijä, ja **Kathryn Crosby** oli hänen toinen vaimonsa. Frank Sinatra ja **Ava Gardner** säilyttivät ystävyytensä, vaikka olivat eronneet vuonna 1957. (*Milja Kaunisto: Juhlat*)

Eunice Murray (1902–94) tuli Marilynin taloudenhoitajaksi vuonna 1961. Marilynin psykiatri **Ralph Green-son** (1911–79) oli suositellut Murrayn palkkaamista, ja ilmeisesti Murray toimi myös Greensonin silminä ja korvina Marilynin talossa. (*Milja Kaunisto: Juhlat*)

Ernestine Jane Geraldine Russell (1921–2011) oli yhdysvaltalainen näyttelijä, joka tuli tunnetuksi **Howard Hughesin** elokuvassa *Lainsuojaton* (1943). Elokuvan kuuluisuus perustuu enemmän Russellin fyysisiin avuihin kuin tarinalliseen taituruuteen. Russellin kuuluisin elokuva on *Herrat pitävät vaaleaveriköistä* (1953), ja hän näytteli myös ”jatkoversiona” *Herrat*

naivat tummaverisiä (1955). Siinä ja *Houkutuslinnussa* (1956) Russell pääsi vihdoinkin loistamaan näyttelijänä. Russell esiintyi tämän jälkeen enää muutamassa elokuvassa, joista jäi vain hataria muistoja jälkipolville. Hänen viimeinen roolinsa oli elokuvassa *Kosto on kova* (1970). (*Marika Riikonen: Kimaltava nainen rannalla*)

Marilyn Monroe vietti viimeisen viikonloppunsa 28.–29.7.1962 Frank Sinatran omistamalla Cal Neva -kasinolla. Paikalla olivat muusikot Frank Sinatra, **Dean Martin**, **Sammy Davis Jr.** ja **Buddy Greco**, Peter ja Pat Lawford, **Paul ”Skinny” D’Amato** ja **Sam Giancana**. D’Amato edusti Atlantic Cityn mafiaa, Giancana johti Chicagon pahamaineista Outfit-mafiasyndikaattia. **George Masters** oli Marilynin kampaaja. **Armando ”Buddy” Greco** oli laulaja ja pianisti, joka on esiintynyt Rat Packin kanssa. Vasta 2010-luvulla hän antoi useita haastatteluja Marilynin viimeisestä viikonlopusta ja julkisti hallussaan olleet valokuvat. (*Taija Tuominen: Olen aina halunnut ajaa avoautolla läpi Amerikan*)

Elizabeth Taylor (1932–2011) ja **Vivien Leigh** (1913–67) olivat molemmat erittäin suosittuja ja menestyneitä näyttelijöitä, Taylorin suosion huippuaika oli 1950-luvulla, Leighin kymmenen vuotta aiemmin 1940-luvulla. (*Riina Katajavuori: Tästä se lähtee*)

Ben Lyon (1901–79) työskenteli 20th Century Foxilla ja hän antoi Norma Jeanelle nimen Marilyn Monroe. **Natasha Lytess** (1911–63) oli puolestaan kirjoittaja ja näyttelijä, joka toimi Marilynin näyttelijäntyön valmentajana Columbia Picturesilla 1948–55. Joidenkin huhujen mukaan Lytessillä ja Marilynilla olisi ollut suhde. Ohjaaja **Billy Wilder** (1906–2002) ohjasi kuuluisat Marilyn-elokuvat *Kesäleski* (1955) ja *Piukat paikat* (1959). (*Siri Kolu: Alas, alemmas*)

Salla Simukka

Drag Queen

Olen itsekäs, kärsimätön ja vähän epävarma. Teen virheitä, olen holtiton ja välillä vaikea. Mutta jos et kestä minua, kun olen huonoimmillani, et jumalauta ansaitse minua, kun olen parhaimmillani.

Kaikki ovat hyviä jossain. Minä olen hyvä esittämään Marilynä.

Olen tehnyt siitä työni. Saan elantoni sillä, että olen mahdollisimman uskottavasti ja tunnistettavasti Marilyn.

Ihmiset kysyvät: Mikä tekee Marilynin? Millainen hän on?

Ikään kuin minulla olisi yhtään sen enempää vastauksia kuin muillakaan. Ikään kuin minä tietäisin salaisuuden toisia paremmin. Ei se, että olen hyvä, tarkoita välttämättä sitä, että olen oikeassa.

Ja sitä paitsi kaikkihan nyt tietävät, miltä Marilyn näyttää ja millainen hänen kuuluu olla. Mutta mitkä

ovat ne osat, ne tärkeimmät rakennuspalikat, joista mielikuvien Marilyn muodostuu? Mikä erottaa hänet kaikista muista naisista ja tekee hänestä tunnistettavan, uniikin, ainutkertaisen? Mitä ilman hän ei ole Marilyn?

Joku toinen voisi aloittaa jostain muusta, mutta minä aloitan aina äänestä. Monia asioita voi imitoida, mutta harva osaa imitoida ääntä. Se erottaa ammattilaisen amatööristä. Yskähdän ja kokeilen. On tärkeää, että ääni on tarpeeksi korkea, lapsenomainen, mutta ei missään tapauksessa viiltävän kimittävä. Katson itseäni peilistä ja sanon:

– Hei siellä...

En ole tyytyväinen. Ääni on liian kova. Sen täytyy olla pehmeämpi, hengästyneempi, kuiskaavampi. Äänen täytyy kuulostaa siltä kuin jokainen lausumani sana olisi houkutteleva lupaus jostain salaisesta ja sensuellista. Vaikka puhuisin vain tiskirätistä tai kuralätäköistä tai pieruista. Marilynin ääni on ääni, jonka ihminen tahtoisi kuulla aivan korvansa juuressa ja joka lähettää väristysä selkäpiitä pitkin varpaiden kärkeen saakka.

Hengästyneisyyttä ei pidä liioitella. Ei saa kuulostaa siltä kuin olisi juuri juossut maratonin. Hänen tulee kuulostaa siltä kuin hän olisi juuri saanut orgasmin ja saamaisillaan pian uuden orgasmin. Ääni joka rakastelee kuulijan kanssa ja itsensä kanssa.

Uusi yritys.

– Hei...

Nyt on hyvä. Olen tyytyväinen. Kun ääni on oikea, ei ole enää niin paljon merkitystä, mitä loppujen lopuksi sanon.

Olen viaton ja jatkuvasti hieman ihmeissäni.

Ei kai? Todellako? En ole koskaan tullut ajatelleeksi tuota. Voin olla fiksu silloin, kun se on tärkeää.

Ihmiset tahtovat kuulla sen, mitä he ovat tottuneet kuulemaan Marilynin sanovan. Mikään ei saa silti kuulostaa harjoitellulta vaan on vaikutettava spontaanilta. Hän on nainen, joka on kokenut kaiken, mutta jolle kaikki on samalla täysin uutta. Kuin hän tietäisi jonkin suuren, merkittävän, salaisen viisauden elämästä, mutta kukaan ei vain osaa kysyä häneltä oikeaa kysymystä, johon se olisi vastaus.

Marilynin suuhun on soviteltu monia sanoja. Hänen nimiinsä on kirjattu lukuisia sitaatteja, jotka voivat olla oikeita tai muunnelmia tai täysin keksittyjä. Niitä voin toistella silloin tällöin ja katsoa, kuinka ihmiset ovat ihastuksissaan.

Marilyn on niin hölmö ja syvälinen yhtä aikaa! Niin hassu! Niin traaginen! Niin ihanan blondi! Kuunnellakaa nyt, mitä hän on taas mennyt sanomaan!

Ei henkäilevä ääni ole oikeasti täynnä seksiä. Se on täynnä tavuja, jotka tulisivat muuten ulos änkytyksenä. Kun tavun mukana huokaisee ilmaa, änkytys katoaa. Se on suojamuuri. Lääke. Tätä ei moni tiedä. Enkä minä kerro heille, en tietenkään. Se rikkoisi illuusion. Eihän Marilyn voi änkyttää. Eihän seksijumalattarella

voi olla ääni, joka tulee ulos katkeillen, haparoiden, töksähdellen.

Ääni ei kuitenkaan riitä. Olen menossa esiintymään, katseiden kohteeksi. Minun on myös näytettävä täydellisesti Marilynilta.

Pakkelikerros vain naamaan ja siinä se! Meikillä se Marilyn tehdään! Niinkö? Todellako? Peilistä näen, kuinka silmäni leviävät taas ihmetyksestä. Ja siinä se juju juuri onkin. Meikki on toissijaista, jos ei ole sisäistänyt ilmeitä. Meikin tarkoitus on ainoastaan korostaa niitä. Tummat, teräväpiirteiset kulmakarvat, jotka ponnahtavat ylös otsalle hämmästyneinä kaarina tai laskeutuvat lähemmäs silmiä pohdiskelemaan asentoon. Silmissä yläluomella musta rajaus, joka saa silmät näyttämään ilmeestä riippuen yllättyneiltä tai sensuellin unisilta. Korkeat, lapsenomaiset poskipäät. Samettisen vaalea iho. Ja tietenkin hohtavanpunaiset, kutsuvat, kosteat huulet.

Poikien mielestä tytöt ovat kuin kirjoja. Jos kansi ei houkuttele, he eivät vaivaudu katsomaan sisään.

Ja sitten se kauneuspilkku! Aito vai ei? Onko se ollut meikillä peitetynä niissä kuvissa, joissa sitä ei ole näkynyt? Vai onko se piirretty täydelliseen kohtaan? Totta vai tarua?

Kohtaan utuisen katseeni ja hymyilen. Pyöräytän vähän tummaa meikkikynää kauneuspilkun kohdalla.

Ehkä se on siinä oikeasti, ehkä se on vain illuusio. Kuka voi lopulta sanoa, mikä meissä on aitoa ja mikä ei? Kaikki odottavat näkevänsä Marilynin kauneuspilkun. Siksi siis kauneuspilkku. Piste.

Meikin alla ja hymyn takana olen vain tyttö, joka unelmoi paremmasta.

Marilynin ilmeet ovat hieman liian suuria, hieman liioitellun oloisia, mutta samalla niissä ei saa näkyä hitustakaan teeskentelyä. Hänen silmänsä ovat yhtenä hetkenä raukean puoliavoimet ja toisena täysin auki, suurina, viattoman ihmettelevinä. Hänen suunsa elää jatkuvasti, sen liikkeet ovat suurempia kuin ilmeet tai sanat varsinaisesti vaatisivat.

Hänen suullaan tuntuu olevan oma tahto. Se viekoittelee ja houkuttelee luokseen silloinkin, kun koko muu Marilyn näyttää olevan suun vaikutuksesta täysin tietämätön.

Suu hymyilee vähän liian leveästi, avautuu vähän liian avoimeksi naurun purkautuessa ulos. Yhtä aikaa tiedostamaton, viaton ja törkeä suu.

Onko se minun suuni? Jos noiden punaisten huulten välistä työntyy sisään, työntyykö minuun? Vai johonkin kosteaan kuvitelmaan?

Heitän pari lentosuukkoa itselleni. Näen, kuinka Marilyn ottaa ne peilissä keimaillen vastaan.

Seuraava vaihe: tukka. Se on se, mistä ihmiset yleensä

aloittavat. He kuvittelevat, että voivat vetää blondin, pöyheän peruukin päähänsä tai kiduttaa hiuksiaan vetyperoksidilla – ja se muka tekee heistä hetkessä Marilynin. He ovat niin väärässä. Marilyn olisi Marilyn kaljunakin. Epäluonnollinen moppi päässä ei puolestaan tee useimmista kuin naurettavan näköisiä.

Marilyn-hiusten salaisuus on siinä, että niiden ei ole tarkoituskaan näyttää luonnollisilta (eiväthän ne olekaan, minulla on luonnostaan tumma tukka), mutta ne tulee kantaa kuin ne olisivat täysin myötäsytynen osa itseä. Kuin olisi aamulla herännyt laineet täydellisessä järjestyksessä, jossa on aavistus seksikästä pörröisyyttä.

Vedän käden hiusten läpi. Kohotan lainetta otsalta vähän ylemmäs. Näkyyhän korkea otsa mahdollisimman paljon? Olen lapsenomainen, viaton. Vai onko korkea otsa sittenkin älykkyyden merkki? Haluavatko he nähdä minut tänään mieluummin älykkäänä? Laittaisinko jopa silmälasit? Näyttäisin naiselta, joka on niin fiksu, ettei hän paljasta kaikille fiksuuttaan. Salaviisas.

Epätäydellisyys on kauneutta, hulluus on neroutta, ja on parempi olla aivan naurettava kuin aivan tylsä.

Olen tyytyväinen hiuksiin. On vartalon vuoro. Sanotaan, että vartalo ja sen muodot ja mitat ovat Marilynin tärkeimpiä ominaisuuksia. Etsitään mittanauhoja ja pyöräytetään niitä vuoroin vyötärön, vuoroin lantion

ympärille. Petytään, kun lukemat eivät vastaa niitä kuuluisia.

Olen eri mieltä. Kun ääni ja ilmeet ovat kunnossa, kaikki muu on lopulta oikeanlaista maskeerausta. En silti kiistä, etteikö vartalo olisi haaste. Kuka nyt muka näyttäisi Marilynilta luonnostaan? Täydellinen tiimalasivartalo, jossa hartioiden leveys on yhtä suuri kuin lantion leveys, jossa vyötärö on erittäin kapea ja rinnat täyteläiset, rintaliivien koko 36D. Kuron vyötäröäni kapeammaksi ihoa myötäilevällä korsetilla. Nuorempana vyötäröni oli kapeampi, mutta nykyään joudun turvautumaan apuvälineisiin, jotta valitsemani mekko istuisi täydellisesti. On vähän vaikea hengittää. Ei se haittaa. Tuleepahan hengästyneisyys ääneeni luontevammin.

Pyörähtelen peilin edessä. Takapuoli kaartuu pyöreänä. Tiedän että muutamaa kiloa hoikempänä näyttäisin enemmän siltä Marilynilta, jonka ihmiset tahtovat nähdä. Mutta tämän on kelvattava, tämän on riitettävä. Parempaan en juuri nyt pysty.

Silitän sääriäni. Sänki tuntuu ohuiden sukkahousujen läpi, vaikka olen ajellut eilen. Välillä en ymmärrä, miten naiset jaksavat. Päivästä toiseen. Taistelu karvoja vastaan, sileyden puolesta. Ja toisina päivinä taas ajelen jopa kasvoni aivan kauttaaltaan, kaikki pienimmätkin ihokarvat pois.

Sujautan korkokengät jalkaan. Ne puristavat varpaat hieman kivuliaasti yhteen, mutta en välitä. Marilynin

Kaksitoista tarinaa Marilyn Monroesta

Kuka ja millainen hän oli? Maailman paras näyttelijä? Seksi-
jumalatar? Syvästi surullinen nainen? Rietas huumeidenkäyttäjä?
Pupu? Kuvajainen? Kuollut? Elossa?

Kaksitoista kirjoittajaa otti aiheekseen historian tunne-
tuimman blondin: lopputulos on täynnä draamaa, komediaa,
tragiikkaa ja villiä fantasiaa.

Kertomuksissa vieraillaan Marilynin nuoruudessa ja elokuva-
uran tähtihetkissä, mutta myös suomalaisten ihmisten arjessa,
jossa Marilyn nousee esiin mitä yllättävimmillä tavoilla.

Kertomuskokoelma sisältää myös hauskoja infolaatikoita, ku-
ten listan biiseistä, jotka ehdottomasti haluaisit laulaa karaokessa
yhdessä Marilynin kanssa.

Tässä kokoelmassa Marilyn viimein palaa takaisin. Kaikkien
näiden vuosien jälkeen. Tämän kirjan jälkeen et enää koskaan
katso Marilynia samoin kuin ennen.

Kirjoittajina **Peter Franzén, Päivi Haanpää, Jari Järvelä, Riina
Katajavuori, Milja Kaunisto, Tommi Kinnunen, Siri Kolu, Taija
Tuominen, Marika Riikonen, Salla Simukka, Antti Tuomainen**
ja **Saara Turunen**.

SALLA SIMUKKA on palkittu ja maailmalla huikean menestynyt tamperelainen nuortenkirjailija ja kriitikko.

MARIKA RIIKONEN on tamperelainen kulttuuri- ja uutistoimittaja, joka on kirjoittanut myös mm. spekulatiivista fiktiota ja teatterimonologeja.

9 789513 193775